

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

הנרייטה סולד 1, ת"א יפו, תל-אביב 64924

המאשימה

נגד

סול אלנבי

יליד 1970 ת"ז 028012345

המתנדב 66, תל-אביב-יפו

הנאשם

כתב אישום

א. העובדות

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם כפרקליט בכיר בפרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית, בתפקיד ממונה בכיר. משרדי המחלקה הכלכלית מצויים ברח' הסורג 1 בירושלים (להלן: "הבניין").
2. ב. ד. (להלן: "המתלוננת") הינה פרקליטה בפרקליטות המדינה, אשר שימשה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, כפרקליטה זוטרה במחלקה הכלכלית בבניין בו עבד הנאשם.
3. מתוקף תפקידו כממונה בכיר, היה הנאשם אחראי, בין היתר, גם על עבודת צוות הפרקליטים עמו נמנתה ב. ד. ולכן היה מדריך ומלווה את חברי צוות הפרקליטים, וביניהם את המתלוננת, באופן אישי בכל הנוגע לאופן הכנת התיקים שבאחריות הצוות ולניהולם בבית-המשפט.
4. במהלך החודשים יוני-אוגוסט 2013 (להלן: "התקופה"), במספר הזדמנויות, בהיותם בבניין, הפנה הנאשם כלפי המתלוננת אמירות והצעות חוזרת ונשנות בעלות אופי מיני, כפי שיפורט להלן.
5. במספר הזדמנויות במהלך התקופה, הפנה הנאשם לעבר המתלוננת אמירות בנוגע ללבושה ולמראה החיצוני ובכלל זה, "מהממת", "יפיפייה", "חתיכה", "פצצה".
6. פעמיים במהלך התקופה, בסמוך לסוף השבוע, הציע הנאשם למתלוננת להצטרף אליו לטיול גיפים, לנוח ולטייל בצפון הארץ.
7. במועד בלתי ידוע במהלך התקופה, אמר הנאשם למתלוננת כי בכל עת שהיא עייפה היא יכולה לנוח במשרדו, וזאת לאחר שמספר ימים קודם לכן בהיותם במשרדו הפנה את תשומת-לבה לקיומה של ספה במשרדו והסביר כי זו נפתחת למיטה זוגית.
8. במעשיו לעיל, הטריד הנאשם מינית את המתלוננת תוך ניצול מרות ביחסי עבודה.

ב. הוראת החיקוק לפיהן מואשם הנאשם

הטרדה מינית, עבירה לפי סעיף 3(א)(6)(ג) ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998.

גורדון ניומן, עו"ד

סגן בכיר א' וממונה לפרקליט מחוז תל-אביב (פלילי)

פירוט ההליכים

ביום 7.12.2014 זיכה בית-משפט השלום את הנאשם אלנבי זיכוי מוחלט תוך שקבע כי האמירות וההצעות מטעמו לא נשאו כל גוון מיני, וכי לא היה בהן כדי להוות עבירה של הטרדה מינית.

פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי) הגישה ערעור על הכרעת-הדין. הערעור נשמע ביום 6.3.2015, במסגרתו טענה, כי שגה בית-המשפט הנכבד קמא, בקובעו כי הדברים שאמר הנאשם והצעותיו, לא נשאו כל גוון מיני. עוד שגה בקבלת גרסת הנאשם לפיה דובר באמירות ובהצעות על רקע ידידותי מתוך חיבה והערכה מקצועית למתלוננת, הא ותו לא.

כאמור, בבית המשפט המחוזי נחלקו דעות השופטים, בעוד שופט המיעוט תמך בפסק-הדין קמא המזכה זיכוי מוחלט, קבעו שופטות הרוב כי יש לשנות את טיב הזיכוי לזיכוי מחמת הספק.

שופטות הרוב סברו כי באמירות ובהצעות שהשמיע הפרקליט אלנבי כלפי המתלוננת ניתן לגלות סממנים בעלי גוון מיני. שופטות הרוב הדגישו, כי לאור יחסי המרות שבין הפרקליט הבכיר לבין המתלוננת, אף לא נדרש כי זו תביע כל התנגדות, מחאה או מורת רוח בתגובה לאמירותיו או להצעותיו.

ואולם, מאחר שהוכח בראיות שהוצגו בפני בית-המשפט קמא, כי דובר בפרקליט אשר נהג בפתיחות יחסית ובאופן מאוד ידידותי בהתנהלותו למול כל עובדי המחלקה, תוך שימוש באמירות מחמיאות ובהצעות שונות כלפי מספר לא מבוטל של פרקליטים שעבדו תחתיו, גברים כנשים, נותר בלב שופטות הערעור ספק האם אותן אמירות והצעות שהשמיע כלפי המתלוננת היו בעלות כוונה מינית.

אשר לעדות סגנו של אלנבי, הפרקליט בזל, בפני חוקרי נציבות שירות המדינה, מצאו שתי השופטות בפסק-דין לבקר את העובדה שהפרקליט בזל התמקד בעדותו בתיאורי הופעתה החיצונית המתירנית, בלשונו, של המתלוננת ובאמירות כי זו חיפשה תשומת לב ללא הרף וכי הרבתה ברמיזות בעלות אופי מיני כלפי הסובבים וכי ניכר שבהתנהלותה יצרה בעצמה אווירה מתירנית.

לדעתן של שופטות הרוב בערעור, יש לבקר באופן מיוחד את התנהלותו של הפרקליט בזל, אשר באותם מקרים שדברי הנאשם נשוא האישום הושמעו בנוכחותו, לא מצא לנכון, לכל הפחות, להעיר לו, כל שכן לדווח על הדברים לפרקליט המחוז. זאת, על-מנת למנוע ספק ספיקה של פגיעה במתלוננת ולשם השמירה על טוהר השירות הציבורי, תדמיתו ותפקודו הנאות, כפי שמצופה מכל פרקליט בשירות הציבורי, קל וחומר מפרקליט בכיר במעמדו.

עיקר ביקורתן של השופטות נגעה להתנהלותו של הפרקליט בזל כשנשאל לגבי דברי המתלוננת כי פנתה אליו וציינה בפניו שהתנהלותו של הפרקליט אלנבי מביכה אותה. הפרקליט בזל השיב לחוקריו כי לא זכור לו כי המתלוננת פנתה אליו בעניין זה, וכי לבטח לא השמיעה בפניו כל טענה רצינית כי הוטרדה או נפגעה מאמירות או מהצעות של הפרקליט אלנבי. הפרקליט בזל הוסיף כי התרשם שהמתלוננת דווקא הוחמאה ונהנתה מיחסו של הפרקליט אלנבי כלפיה, שכן היה ברור לה, כמו לעמיתה לצוות, שהדברים נאמרים תמיד על רקע חברי ונובעים מאופיו המיוחד והשונה של הפרקליט אלנבי ומהערכתו למסירות ולמקצועיות של כל חברי הצוות.

שופטות הרוב אף מצאו להסתייג מדבריו של הפרקליט בזל מהם עלה כי המניע האמיתי להגשת התלונה היה אכזבתה של המתלוננת מאי-קידומה במחלקה ומהעדפת אחרים על פניה. זאת, ביודעה כי להמלצותיו של הפרקליט אלנבי משקל רב בהחלטת פרקליט המחוז בכל הנוגע לקידום, וכי לדעתה הוא נמנע מלהמליץ על קידומה מאחר שלא נעברה לחיזוריו.